

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12C/212/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513200272
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3513200272.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Erikou Trtalovou v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Bratislava-Ružinov, Martinčekova 13, proti žalovaným: 1/ V. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, I. W. I. O., 2/ V. G., rod. Q.Á., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. G. a 3/ W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. - B., v konaní o zaplatenie 961,90 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Žalobný návrh v celom rozsahu zamieťa.

II. Žalovanému 1/, žalovanému 2/ a žalovanému 3/ sa nepriznáva právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobným návrhom doručeným súdu dňa 14.01.2013 domáhal, aby súd rozhodol o uložení povinnosti žalovaným 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne zaplatiť istinu vo výške vo výške 958,58 Eur, úrok 23 % ročne zo sumy 958,58 Eur od 24.02.2011 do zaplatenia a úroky z omeškania 9 % ročne zo sumy 958,58 Eur od 24.02.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a právny predchodca žalovaných uzatvoril dňa 15.03.2007 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX v spojení s obchodnými podmienkami pre úver. Na základe zmluvy o postúpení zo dňa 15.12.2010 došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED a následne dňa 24.02.2011 došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu. V zmysle zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX poskytol právny predchodca poručiťovi žalovaných úver vo výške 50.000,- Sk (1.659,70 Eur) a poručiť žalovaných sa zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach. Jednotlivé splátky boli splatné v zmysle listiny „Aktuálny stav úveru č. XXXXXXXXXXXX“ ku dňu 14.05.2009, ktorá bola vytvorená z bankového informačného systému. Poručiťel v dobe od uzatvorenia zmluvy o úvere po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé splátky a spôsob ich započítania na istinu sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“. Nezaplatením dvoch splátok v lehote splatnosti mal právny predchodca žalobcu nárok v zmysle bodu 5.2 obchodných podmienok pre úver požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stal predčasne splatným. Právny predchodca žalobcu toto právo využil a poručiťela vyzval na splatenie dlžnej sumy dňa 17.01.2010. Poručiťel svoj záväzok nesplnil, a to napriek zaslaným upomienkam. Dňa 28.12.2009 došlo k úmrtiu poručiťela. Dňa 25.03.2010 vydal súdny komisár v dedičskej veci vedenej po poručiťovi pod sp. zn. 10D/56/2010 osvedčenie o dedičstve, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 25.03.2010. Na základe predmetného osvedčenia nadobudli žalovaní z majetku vo všeobecnej cene 15.250,- Eur, dedičstvo v hodnote 9.857,52 Eur. Dňa 22.06.2012 právny predchodca žalobcu zaslal každému zo žalovaných výzvu na mimosúdny zmier a úhradu dlžnej sumy. K úhrade z strany žalovaných doteraz nedošlo.

2. Žalovaný 1/ k žalobnému návrhu uviedol, že nesúhlasí so žalobným návrhom, pretože nie je možné, aby spolu s matkou a bratom zodpovedali za viac dlhov ako zdedili hodnotu majetku. Dňa 28.06.2011 zaplatili dlh vo výške 3.000,- Eur a zaplatili dlh voči bytovému družstvu M. G.. Dlh bol vo výške 900,- Eur. Poukázal na výšku zdedeného majetku 3.447,- Eur.

3. Žalovaný 2/ a žalovaný 3/ sa k žalobnému návrhu nevyjadrili.

4. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. V súlade s § 266 ods. 1 a § 266 ods. 3 CSP súd vydaný platobný rozkaz pre nemožnosť jeho doručenia žalovaným zrušil v plnom rozsahu Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 12C/212/2013-129 zo dňa 18.12.2017, rozhodnutiu o pokračovaní v konaní žalobcu a vo veci bolo nariadené pojednávanie.

6. Vo veci súd rozhodol bez prítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu, ktorý súdu doručil ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a vyjadrili súhlas s vykonaním pojednávania bez prítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu. Súčasne rozhodol bez prítomnosti žalovaných 1/, 2/, 3/, ktorí nepožiadali o odročenie pojednávania z vážnych dôvodov. Predvolanie bolo žalovaným doručené v súlade s § 106 a nasl. C.s.p., keďže sa napriek rozsiahlym šetreniam aj prostredníctvom príbuzných žalovaných, nepodarilo zistiť miesto pobytu žalovaných.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením žalobného návrhu v spojení s písomnými vyjadreniami žalobcu a žalovaného 1/, zmluvy o úvere, zmlúv o postúpení pohľadávok, predsporových výziev, výzvy na splatenie úveru, osvedčenia o dedičstve č. k. 10D/56/2010-65, výpisu z aktuálneho stavu úveru ku dňu 14.12.2010 a zistil tento skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu uzavrel s poručiteľom žalovaných zmluvu o úvere dňa 15.03.2007, na základe ktorej bol poručiteľovi poskytnutý úver vo výške 1.659,70 Eur (50.000,- Sk) splatný v 60-ich mesačných splátkach vo výške 46,87 Eur (1.412,- Sk).

9. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 14.12.2010 vyplýva, že poručiteľovi žalovaných boli celkom poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 1.659,70 Eur a poručiteľ žalovaných zaplatil 701,12 Eur. Poručiteľ pravidelne platil splátky vo výške 46,87 Eur vždy k 15. dňu v mesiaci od 15.04.2007 a posledná splátka vo výške 13,41 Eur bola zaplatená dňa 15.01.2010. K zosplateniu bolo pristúpené s účinnosťou ku dňu 17.01.2010. Právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. dňa 17.01.2010 vyzvala poručiteľa žalovaných na splatenie úveru a súčasne poručiteľovi oznámil predčasné zosplatenie úveru.

10. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2010 vyplýva, že pôvodný veriteľ Poštová Banka, a.s. ako postupca mal postúpiť pohľadávku voči poručiteľovi žalovaných, ktorá je predmetom tohto konania, na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENT LIMITED. Menovaná spoločnosť následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.02.2011 mala postúpiť pohľadávku voči žalovaným, ktorá je predmetom tohto konania na žalobcu spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o. ako postupníka. Súdu v súvislosti s postúpením žalobcu nedoložil žiadne oznámenie postupcu, či postupníka (a ani doručenkou svedčiacu, že poručiteľ žalovaných alebo žalovaný 1/, žalovaný 2/ a žalovaný 3/ si oznámenie o postúpení pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania prevzali).

11. Z osvedčenia o dedičstve č. k. 10D/56/2010-65, D not 13/2010 zo dňa 25.03.2010 vyplýva, že právny predchodca žalovaných Ferdinand Tavalí zomrel dňa 28.12.2009 a ako dedičia v I. dedičskej skupine prichádzajú žalovaný 1/, žalovaný 2/ a žalovaný 3/. Čistá hodnota dedičstva bola určená vo výške 9.857,52 Eur

12. Podľa § 579 ods. I Občianskeho zákonníka smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník.

13. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťovou smrťou.

14. Súdu v súvislosti s postúpením žalobca nedoložil ani žiadne oznámenie postupcu, či postupníka (a ani doručenkú svedčiacu, že žalovaná si toto oznámenie prevzala) o tom, že došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania.

15. Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

16. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

17. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

23. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže

vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. B. § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že porúčiteľ žalovaných a pôvodný veriteľ uzatvorili zmluvu o úvere vo výške 50.000,- Sk (1.659,70Eur), lehotou splatnosti 60 mesiacov, s mesačnou anuitnou splátkou 1.412,- Sk (46,87 Eur), pričom dátum prvej splátky bola splatná dňa 15.04.2007. Výška úrokovej sadzby bola 23 % ročne. RPMN vo výške 26,2 %. Súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky. Ďalej mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a porúčiteľom žalovaných bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákonné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa účinné v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

26. Zároveň súd poukazuje, že žalobca v tomto konaní nepreukázal svoju aktívnu legitimáciu na podanie žaloby. Svoj nárok žalobca odvodzuje od postúpenej pohľadávky na základe zmlúv o postúpení, a to zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2010, ktorou pôvodný veriteľ Poštová Banka, a.s. ako postupca mal postúpiť pohľadávku voči žalovaným, ktorá je predmetom tohto konania, na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENT LIMITED. Táto spoločnosť následne zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.02.2011 mala postúpiť pohľadávku voči žalovaným, ktorá je predmetom tohto konania na právneho predchodcu žalobcu spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o. ako postupníka, pričom dňa 09.08.2017 došlo k zániku spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o. zlúčením so žalobcom. Ani k jednej zmluve žalobca nepriložil doklad preukazujúci doručovanie oznámenia o postúpení pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania.

27. Pod vecnou legitimáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitimáciu má len ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitimácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti (pasívna vecná legitimácia). Aktívnou vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu žalobcovi, ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Skúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania a jednou z prvých otázok, ktoré si súd musí vyriešiť. Postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zakladá nový záväzok medzi postupníkom a postupcom, obsahom ktorého je prechod pohľadávky z postupcu na postupníka. K platnému postúpeniu pohľadávky v zásade nie je potrebný súhlas dlžníka (§ 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), avšak nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky vždy je, že musí ísť o pohľadávku určitú, identifikovateľnú) a existujúcu.

28. Aktívnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu žalobcu ním uplatnené právo resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej existenciou tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009).

29. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že na základe zmluvy uzavretej v písomnej forme medzi doterajším veriteľom (postupcom, cedentom) a treťou osobou (postupníkom, cesionárom) postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi (cesus) novému veriteľovi, a to buď za odplatu, alebo bezodplatne. Postupník sa stane novým veriteľom, nadobúda pohľadávku (s príslušenstvom a právami s ňou spojenými). Postupca stráca postúpenú pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Nie je ďalej oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie.

30. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Citované ustanovenie upravuje postúpenie pohľadávky na základe zmluvy, ktorou dochádza k zmene v osobe veriteľa. Do právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom nastupuje namiesto pôvodného veriteľa nový veriteľ bez toho, že by inak sa tento vzťah zmenil. Pohľadávka prechádza v stave, v akom existuje v čase postúpenia, vrátane jej príslušenstva. Zmluvu uzaviera pôvodný veriteľ (postupiteľ) a iný subjekt postupník, ktorý nastupuje na miesto pôvodného veriteľa. Ide o dvojstranný právny úkon bez účasti dlžníka, pretože zmena v osobe veriteľa sa nedotýka práv a povinností dlžníka zo záväzkového vzťahu. Čas, miesto, predmet plnenia i ďalšie podmienky zostávajú nezmenené. Predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka, t.j. právo na plnenie od dlžníka a táto musí v čase postúpenia existovať.

31. Ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť. Okrem toho môže byť postúpenie určitých pohľadávok zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určitých podmienok.

32. Takýmto prípadom je ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase cesie (postúpenia) pohľadávky (ďalej len „zákon o bankách“). Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, môže byť banková pohľadávka postúpená (alebo jej časť), ak je (1.) splatná, a to až po predchádzajúcej (2.) písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené (3.) omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené skutočnosti sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2013). Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru NBS ako centrálnej banky. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 Občianskeho zákonníka, alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje, (alebo ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnením zákonných podmienok, ktoré splnené neboli), ide o cesiu neplatnú od počiatku ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť.

33. Z uvedeného dôvodu v týchto prípadoch nemožno vôbec hovoriť o platnej cesii, postupca zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na postupníka neprechádza pre neplatnosť zmluvy. Podmienky platnosti postúpenia pohľadávky sú uvedené v zákonom predpise, ktorý je predpisom verejného práva. Zmluva o postúpení je súkromnoprávnou zmluvou, ktorú upravuje Občiansky zákonník. Táto charakteristika zmluvy nevyklučuje možnosť upraviť osobitné podmienky jej platnosti pre špecifický okruh pohľadávok (bankové pohľadávky) v osobitnom zákone v zásade verejnoprávnej povahy (zákon o bankách). Pre aplikáciu ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka je rozhodujúce zistenie, že právny úkon je v rozpore so zákonom. Ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka nerozlišuje, o akú triedu právnej normy ide (normu verejného, alebo súkromného práva).

34. Písomná výzva banky klientovi (dlžníkovi alebo ručiteľovi; klientom v zmysle § 5 písm. h/ zákona o bankách je osoba, s ktorou má banka alebo pobočka zahraničnej banky v rámci výkonu bankových činností uzavretý obchod, ktorým je vznik, zmena alebo zánik záväzkových vzťahov medzi bankou a klientom), je prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky, alebo jej časti na inú osobu. Žalobca síce v konaní predložil text výzvy na úhradu dlžnej sumy (výzva Poštovej banky, a.s. datovaná dňom 17.01.2010), avšak nepreukázal jej zaslanie, ani doručenie poručiteľovi žalovaných (čo by ani nebolo možné, pretože poručiteľ žalovaných zomrel dňa 28.12.2009), a preto je možné uzavrieť, že žalobca nepreukázal prvú podmienku kogentne stanovenú v § 92 ods. 8 zákona o bankách písomné oznámenie postupcu poručiteľovi žalovaných. Žalovaným malo byť predsporovou výzvou oznámené, že došlo k zosplateniu úveru a opakované postúpenie pohľadávky (nebolo preukázané, že predsporové výzvy sa dostali do dispozície žalovaných). Žalobca nepreukázal splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie pohľadávky, preto súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej žalobou bolo neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a žalobca nenadobudol pohľadávku voči žalovaným, teda banka zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na žalobcu pre neplatnosť zmluvy neprešla, a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Navyiac nebolo tiež preukázané, či poručiteľ žalovaných bol skutočne v omeškaní aj pred samotným postúpením (do momentu úmrtia poručiteľ riadne platil splátky úveru), navyiac banka postupovala pohľadávku z

úverového vzťahu, ktorý nebol ukončený, nebolo preukázané či bol úver zosplatnený (k zosplatneniu došlo po úmrtí poručiteľa dňa 17.01.2010), pričom žalobca by nemohol nadobudnúť postúpením aj nezosplatnenú časť úveru, čo má rovnako za následok záver o neplatnom postúpení pohľadávky voči žalovanému.

35. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V danom konaní súd žalobu v celom rozsahu zamietol, a preto žalovanému 1/, žalovanému 2/ a žalovanému 3/ ako strane úspešnej v spore vzniklo právo na náhradu trov konania, avšak zo spisu nevyplýva, že by stranám sporu vznikli trovy konania a žalovaní boli počas konanie nečinní okrem jedinej reakcie žalovaného 1/ dňa 12.03.2014, pričom žalovaný 1/ nebol povinný s poukazom na charakter sporu zaplatiť súdny poplatok za podanie odporu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.